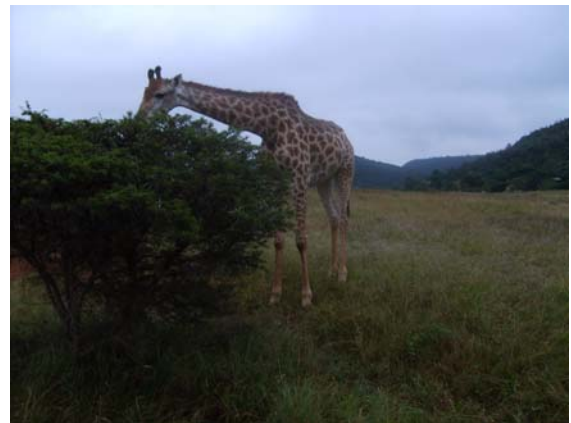

Turen går til Sydafrika

Christel, John, Uwe og mig – The great four

The big five! Mangle leopard

Afsted gik det den 18. december 2006 og hjem igen den 2. januar 2007.

Det allerbedste ved turen:

Tag	Datum	Übernachtung	km
Mo	18-12	Abflug 1420 HAM mit DI 7117 nach MUC Abflug 1735 MUC mit LT 0672 nach CPT	
Di	19-12	An Kapstadt 0600 Le Franschhoek	50 70
Mi	20-01		65
Do	21-12	Hermon, Bartholomäus Klip Farmhouse	30
Fr	22-12	Beaufort West, Karoo N. P.	445
Sa	23-12	Graaff-Reinet Drostdy Hotel	205
So	24-12	Kariega Game Reserve	50 290
Mo	25-12	Port Elizabeth, Kings Beach Hotel	200 125
Di	26-12	Oyster Bay Lodge	130
Mi	27-12	Oyster Bay Lodge	0
Do	28-12	Knysna Hollow	150
Fr	29-12	Outshoorn, Hlangana Lodge	200
Sa	30-12	Hermanus, Auberge Burgundy	400
So	31-12	Kapstadt, Extreme Hotel	125
Mo	01-01	Kapstadt, Extreme Hotel	130
Di	02-01	Kapstadt, Extreme Hotel Abflug CPT 0800 mit LT 0673 nach MUC und mit LH nach HAM, Ankurft 2100	60
		<i>Summe</i>	<i>2725</i>

Afslapning første dag i Sydafrika

Træ ved hotel

Besichtigungen

Kapstadt Extreme Hotel, Seapoint, Weingebiet,
Franchhoek Dinner
Franchhoek,
Bartholomäus Klip Game Drive, Dinner
Matjesfontain, Karoo N.P.
Light Spotting Game Drive
Graaff-Reinet Spaziergang
Drostdy Dinner
Somerset Oos, Kariega Game Reserve, Sunset
Game Drive
Kariega Sunrise Game Drive, Addo Elephant N. P.
Humewood Spaziergang
Wanderung am Strand von Humewood
Küstenstrasse, Weihnachtsdinner Lodge
Wanderung am Stran Oyster Bay, Baden
St. Francis, Dinner
Wilderness N.P. Storms River Mouth
Knysna Hollow Dinner
Straussen Farm
Wanderung in Ort, Dinner
Mossel Bay, Swellendam
Auberge Burgundy
Pringle Bay, Küstenstrasse
V&A Waterfront Dinner
Fish Hoek, Cape of Good Hope, Boulder,
V&A Waterfront Fish Hoek, Cape of Good Hope, Boulder,
Tafelberg
V&A Waterfront Dinner
Flughafen Kapstadt

Bedre stillede sortes huse

Bontebuk - måske

18. december – München til Cape Town

Vi tog fra Bechsteinweg ca. kl. 11.00, så vi kunne være der i god tid, mødes med Christel og John, der havde billetterne. Vi ankom lidt før aftalt tid, ingen Christel og John at se – så vi ventede og ventede.

Mærkeligt, men Uwe mener, at John har det lidt med at komme lidt senere, men efter noget tid ringede Uwe til Johns arbejde for at få Christel mobil telefonnummer. Og se – vi var i den forkerte terminal – derfor. Uwe var 100% sikker på, at vi skulle flyve med Lufthansa – det skulle vi ikke.

Nå glade for at se hinanden var vi – og de havde sørget for, at vi kunne springe køen over, de stod lige før indcheckning. På grund af øget sikkerhed i lufthavnene skal man møde i god tid. Der er lange køer overalt.

Først bagagekøen – dernæst sikkerhedskontrolkøen – og måske en paskø. Det kan tage sin tid.

Flyet skulle af sted kl. 14.20 – og være i München kl. 15.10. Dernæst videre fra München kl. 17.35 til Cape Town og være der næste morgen kl. 6.00. Der er en times forskel, så klokken var faktisk kun 5 i DK.

En lang tur, men det gik nu meget godt – vi fik aftensmad og morgenmad og prøvede at sove lidt – jeg fik ikke sovet meget. Uwe faldt rigtig godt i søvn lige før morgenmaden, og blev vækket med lys og larm fra kabinpersonalet – selvom det tager lang tid før morgenmaden blev serveret. Jeg tror i dansk tid, at klokken var 3 eller deromkring, da de tændte lys igen.

19. december – Cape Town og Franschhoek

Vi ankom tidsmæssigt, og sikken en himmel: blå – rigtig blå, solen var stået op og strålede fint, det så ud til lige at være sådan, som jeg havde tænkt og håbet på det ville være. Eller drømt om: sol og sommer, varme og lys. Herligt.

Vi fik lejet en bil – og af sted til Cape Town, hvor vi lige ville tjekke hotellet, som Uwe havde bestilt over nettet – de havde ikke hævet pengene, så for at være sikker. Sydafrikanerne har også ferie omkring jul og nytår – deres sommerferie – og derfor er alt booket op omkring jul og nytår. Havde vi læst og hørt.

På vej ind fra lufthavnen så vi meget store områder – vi ville kalde det slum, små bitte træ- og blikskure mere eller mindre forfaldne – hvor de sorte bor. De fleste hvide bor i flotte pæne huse oftest med et stort hegn omkring. Det er tydeligt, at der er meget forskel på rig og fattig.

Vi søgte efter et hotel Fire and Ice – men den havde skiftet navn til: Ekstrem hotel. Og det var ekstrem – møbler, farvet lys under glas, der skiftede i farve o.s.v. det vil jeg fortælle mere om senere, når vi igen kommer tilbage til hotellet.

Alt var i orden, så vi kørte lidt rundt i Cape Town ned til vandet og så Atlanterhavet, efter sigende 12 grader varmt vand! Underligt at tænke, så varmt på land, og det er sommer – 25 – 30 grader, men vandet er så koldt i Cape Town.

Vi tog et stop ved vandet og fik kaffe, og planlagde resten af dagen. Den var jo startet tidligt, så vi kunne fint nå mere end blot at køre til vores første hotel. Vi kørte lidt rundt langs vandet – og dernæst op i snoede bjergveje, smalle og desværre med meget høje kantsten. Uwe kørte – den, der er mest vandt til venstrekørsel, og han

ramte en kantsten, så hjulfælgen blev yderst meget skrammet. Ærgerligt, men det kunne være sket for os alle. Bilen er noget bredere end de biler vi almindeligvis kører i. Det skal man også lige vænne sig til udover venstrekørsel.

Efter skrammerne vendte vi snuden udaf byen retning Franschhoek.

På vej til Franschhoek, og landskabet er det meste af tiden grøn og frodigt, et fladt land med bjerge – bjergkæder rundt om, der er inddæmmede – kunstige søer overalt – og de er bare blå, så flotte. Vinområdet er ekstra grønt og flot. Vi ankommer til vores hotel – efter først at have besøgt et andet, det var lige ændret i forhold til den, der stod i en af vores beskrivelser fra rejseselskabet. Vi synes ellers det så godt ud det første hotel, men da vi ankom til det rette hotel, der lå et par kilometer uden for byen kan det nok være, vi ikke havde noget at klage over. 5 stjernes hotel, med atmosfære, store værelser og ikke mindst en pool – den skulle vi prøve.

Lidt af hotellet og landskabet

Uwe efter svømning

Jeg vil mene at det var turens koldeste vand, vi der prøvede. Ikke rigtig kold, men meget varmt synes jeg ikke det var. Uwe og jeg fik nærmest en stor suite. Haven var også flot med bede og mange gamle træer, husene havde alle stråtag – og inde var stråtaget synligt og ikke dækket til. Vi fik aftensmad på hotellet, det var nemmest og vi var nu lidt matte i sokkerne efter en meget lang dag og ikke mindst nat uden ret meget søvn. Luksuslivet er startet.

20. december – Hotel: Bartholomäus Klip Farmhouse - Hermon

Turen går i dag nordpå til Hermon. Men først ind til den meget smukke og idylliske by Franschhoek. Det beskrives i bøgerne som en typisk by i Frankrig med fortovscafeer. Vi gjorde stop og brugte lidt tid i en meget lækker butik, jeg tror John synes, det kunne vente! Men Christel og jeg fik da brugt lidt penge.

Landskabet vi kørte igennem er enten endeløse f.eks. kornmarker, der næsten lige er høstet eller vinmarker – de er ikke høstet. Indimellem kommer der en gård – farm – hedder det her. Typisk større stuehus, stald og lader – lidt fra farmen ligger et par små huse (til de sorte). De fleste steder er der meget langt til naboer.

Høstede kornmarker-ændeløst

Vinmarker

Stedet hvor vi skal bo ligger også ude på landet Og her mødte vi for første gang grusvej, brede grusveje har de en del af – vi kørte dog kun på dem, som vi fik anbefalet i papirerne. Man skal være lidt forsigtig med, hvor man færdes i Sydafrika. Jeg tror vi kørte 20 – 30 km med grusvej. Nå, ja noget der også er typisk er gående sorte langs vejkanterne. De går meget, min tanke er, at de ikke har ret mange penge, så de må gå – man støder på dem overalt – også hvor man i miles omkreds ikke kan se noget liv eller boliger. De hvide har biler. Der er mange landrovers – og en del med åben lad. Indimellem ser man ladet fyldt med sorte.

Vi er bare kommet meget langt ud på landet. Vi ankommer ved tetid! Klokken er vel omkring 3 eftermiddag – og vi får besked på, at der om 5 minutter er te. Der er også kaffe, kager – masser af forskellige kager – lagkager og godbidder, som vi bare ikke kan stå for. Farmen – hotellet har vel omkring 5 værelser, huset er i viktoriansk stil og indretningen af værelserne er holdt i den stil. Og vi bliver forkælet.

Der er inkluderet en tur rundt på farmens grund – de dyrker ikke længere jorden, men har hegned arealet ind og har dyr i området. Jeg glæder mig, nu skal vi se lidt af Sydafrikas dyr. Vi er i en jeep sammen med en guide og en medhjælper. Den ene er uddannet ranger – kalder de det – på universitetet. Han kører, og fortæller og om aftenen er han den, der skal tale og snakke med gæsterne. Lidt sjovt, men nå der er heldigvis en del andre gæster, og da vi er 4 personer, ser og mærker vi ikke meget til ham.

Vi kørte ud på stepperne, så zebraer, struds, antiloper (mange springbuk og Klipspringer), huler til jordsvin, gnuer, en enkelt abe og det de pralede mest af: en speciel art skildpadder, som kun lever her – det var vist det. OK, der var ikke elefanter og løver og giraffer, men en god oplevelse var det nu alligevel. Turen tager vel et par timer. For øvrigt landskabet. Der er en bjergkæde i baggrunden for hele området, hvor vi er. Der er lidt buske, men faktisk meget lidt – der er ikke meget grønt at se, mere tørt græs er gennemgående.

At se nogle af de afrikanske dyr – sådan gå eller løbe rundt i naturen bevæger én. En glad følelse, landskabet er storslået, vidderne, der er en formidabel god energi – der hersker ro, det er fredfyldt og glæden kan kun vokse inden i én. Jeg begynder at forstå, hvorfor nogle mennesker hvert år tager på safaritur til Afrika.

Jeepsafari

Gnuer

Nå ja, glemt at fortælle: det allerførste de sagde: Pas på slangerne, de kan komme i nærheden af huset og stierne! Så i starten gik vi meget forsigtig, men nå da vi efter noget tid ikke havde set nogle, slappede vi mere af.

Vi kom godt hjem fra turen, og så stod en dejlig dame klar med champagne. Udenfor i haven selvfølgelig, og fyrfadsllys var blevet tændt rundt ved bordene i haven. Vi blev forkælet. Det føltes lidt som paradiset må være. Luksusliv, og jeg nyder det.

Champagne

Badeværelset

Cikaderne/græshopper hører man næste overalt – og de sang imens vi drak champagnen. På værelset var der yderligere sat en drink klar – vi nippede lige, men vi havde fået nok, noget likøragtigt var det. Og så var der herlig aftensmad – og dernæst var sengen gjort klar til natten og igen en likør sat frem til os, sammen med et lille skilt: sleep well (sov godt).

Farmens historie fik jeg læst en del af. Jeg mener, det var hollændere og at familien samt deres folk alle har været der igennem en del generationer. Det virkede som en stor familie, hvor alle respekterede hinanden. Det var rart at opleve, det var rart at være der. Stadig blå, blå himmel. Solen gik ned ved 20.30 – 21.00 tiden.

Gennemgående er folk søde, smilende, rare og hjælpsomme – tålmodighed får man lært undervejs. De er ikke så hurtige, deres logistik – deres måde at organisere arbejdet på, ser noget ustruktureret ud. Men søde og smilende – så det er nemt at vænne sig til et andet tempo end det vi er vant til.

Næste morgen kunne vi også have taget med på en tur rundt i reservatet, men vi ville hellere køre tidligere, da vi skal meget langt – ca. 445 km.

21. december – Karoo National Park Beaufort West

De 445 km er i et område der hedder Karoo, hvor landskabet stort set er uopdyrket, halvørkenagtigt med bjergkæder til en side og Oranjefloden ligger bag bjergene. Vi så lidt strudser, får og geder, lidt aber, men ellers så vi vist ikke meget til dyrelivet. Det er det samme landskab med lidt småbuske overalt. Det mest afvekslende er bjergene, som vi kører op og ned af. Ude midt i denne Karoo ligger en lille bitte engelsk/skotsk by Matjiesfontein, hvor de har restaureret husene – vi så den første bank, de havde i byen. Byen virker som et stort museum – midt ude i ødemarken er der pludselig en grøn oase, der er parker, der er en lille flod, der er en restaureret dobbeltdækker bus, en brandbil mm. – alt sammen meget, meget engelsk. Det var nu en skotte, der fik ideen, at bygge en by midt i ørkenen, hvor rejsende kunne få et lille hvil og noget mad. Jeg læste i en bog, at man kunne få en rundtur i byen i dobbeltdækkerbus – turen tager 4 minutter!

På den anden side af banegården lå en lille klynge huse: her bor de sorte!

Vejene er fine og det går ligeud

Matjiesfontein

Vi ankom til vores bolig: denne gang bungalows uden service – nå jah, helt fine lejligheder med køkken og det hele.

Husene ligger inde i national parken. Vi spiste aftensmad, og meldte os til en aftenrundt i parken. Det var fra 21.30 – 23.15 og det er mørkt, men de lyser så med en meget stærk lampe/spot. Vi kørte lang tid, så ikke så meget, og dog et jordsvin – dagen før så vi huler, hvor de bor – nu så vi en løbe i naturen, og en chagall meget tæt på. Og en del antiloper.

Og dyrene opdager man via deres øjne, der lyser i lampens skær. Det imponerede specielt Uwe – jeg tror, jeg kender det mere, fordi jeg kommer fra landet!

Nå i seng efter lidt rødvin, som vi havde købt i den lokale forretning i National Parken.

22. december – hotel: Drotsky hotel i Graaff-Reinet (den fjerdeældste by grundlagt 1786)

Om morgenen startede vi med at tage en tur i bilen rundt i Karoo National Park – op på et pas, en god udsigt en mindre vej snoede sig derop.

Landskabet

Vejen derop/ned

Dyr så vi dog ikke meget af, lidt men ikke imponerende! Hvor er de? De er der jo. Måske var det for varmt for dem, vi har da heldigvis aircondition i bilen.

Turen var igen igennem en del af Karoo – vejene er lige, det ser ud som om det bare de næste 10 km kører ligeud, og dernæst igen 10 km. Der er skilte med et træ og et bord for hver 20 km som erindrer om, at hvis man er træt så hold ind. Det kan jeg godt forstå, der var ikke meget trafik og der bor næsten ingen i området. Øde og der sker ikke rigtig noget. De eneste træer, der er er – er faktisk på disse rasteplasser.

Vi kørte til hotellet, og vejret var ikke det bedste, det begyndte at være overskyet – helt forkert – hidtil var der blå, blå himmel. Men nå det var store forhold viktoriansk stil igen – jeg kalder det kolonistil, det ligner det jeg så i Indien. Der er store værelser. TV rum en art opholdsstue, stort badeværelse samt stort soveværelse og terrasse var der også.

Noget af hotellet – bor til højre

Christel og Johns terrasse tetid

Vi nød det lidt, og gik dernæst i byen for at se lidt af den. En gammel by med masser af charmerende bygninger – vi gik ind i en butik med afrikansk kunst. Døren kan man ikke selv åbne, vi ringer på og bliver lukket ind. Der er flere sorte end vi tidligere har mødt. Indehaveren fortæller, at han de sidste 6 år har haft butik i byen før den tid var han 30 år i Johannesburg. Han har alderen til at være pensionist, fortæller han er glad for at være i en mindre by – trives der, sådan virker det i hvert fald. Han vil gerne at vi tager udenfor byen på et udsigtspunkt og ser solnedgang. Det vil vi gerne med skyerne trækker sammen og det ser ud til regn. Den kommer

også efter at vi har vandret en del rundt i byen, set hovedgaden, bygninger og langs en sidegade – sorte, der sælger lidt af hvert – mest småting og supermarkeder.

Det er nok sådan, at vi på en måde bliver ledt igennem det hvides Sydafrika – 11% af befolkningen. Så dejligt at se og være lidt sammen med de sorte, vi bor sammen med hvide, vi spiser sammen med hvide – overraskende, at alt stadig er så adskilt.

Efter lidt søgen ser vi en pub, kro (her er der kun hvide) – og får lidt øl der, det regner mere og mere, så vi drikker lidt flere lokale øl. Ser på alle de landrovne, der kører forbi – de nye, store modeller køres af hvide, de ældre udgaver køres fortrinsvis af sorte, og ofte har de ladet fyldt med folk.

Nå, efter noget tid ophører regnen næsten, så vi kan gå tilbage til hotellet. Der bor lidt sorte her, men få, og betjeningen er sorte.

En af dem snakker vi lidt med – hun er meget sort og rund. En herlig kvinde, næste morgen beklager hun sig over at være træt, da hun kun har sovet 2 timer. Det er der jo ikke noget at sige til.

Vi spiste på hotellet – 8 retter, men man kunne vælge nogle fra. Det gjorde jeg altså, se menuen!

8 retters menu

Juletræ

23. december – Kariega Game Reserve

Lækker morgenmad med toast, frugt, oste, æg – godt mæt sidder Uwe og jeg i haven og venter på Christel og John, der er taget i banken.

De fodrer fuglene, og der er mange forskellige – specielt nogle, der er meget røde og blå fugle – jeg tror, vi har lidt foto af dem, men de fløj hurtigt væk, det var svært at få et ordentligt billede af dem. Fuglekvidder overdøvede næsten aircondition, som stod i en ende af haven. Ærgerligt, men idyllisk, solskin, varmt er det nu alligevel.

Jeg kørte hele dagen – det er da lidt sjovt at køre venstrekørsel! Indimellem glemmer man det – så råber heldigvis forsamlingen i bilen – kør til venstre! Vejene er igen bare lige ud – lige ud – med undtagelse af i bjergene, hvor det snor sig opad og dernæst nedad. Vi ankom til vores nye naturpark – de private hedder Game Reserve – de offentlige: National Park. Servicen er yderst forskellig – de private er meget service orienterede, hvor de offentlige er mere langsomme. Alle er utrolig søde, smilende og vil gerne hjælpe – men det er bare anderledes end i de

private, hvor det foregår langt mere efter vores tempo, og forventninger om serviceniveau.

Vi ankom, og dyrene stod lige ved siden af vejen, uden at flytte sig – det var da en oplevelse. Må vi godt køre her? Var tanken lidt – det var da imponerende at se dyrene så tæt på.

Vi ankom ved 15.30 tiden og fik besked på, at der kl. 16.30 var tur rundt i naturreservatet. Det ville vi med på – forventet hjemkomst er kl. 20.00.

I jeep kom vi sammen os fire – der var andre jeeps nogle med en del flere folk på. Jeg ved ikke hvor mange jeeps, men omkring 5 – 6 andre var der vel undervejs. Nu skulle vi se elefanter og løver – det er da spændende. Det blev det, de kørte meget tæt på såvel løver som elefanter, det var altså en oplevelse at se dyrene i naturen – og så tæt, rigtig ude i naturen. Det kan man kun blive glad af at opleve.

Han og

Hun

De har ingen kontakt med dyrene og lader dem leve naturens gang, men de er vandt til jeeps. Vi må ikke have arme, hænder udenfor jeepen og ikke stå op. Være rolige og stille. Det var da noget af en stor oplevelse. Løver sover 80% af tiden. Kun om natten er de rigtig vågen.

Kudu

Græssende elefanter

Så tæt på var de

Til højre billedet: med fod og snabel får de fat i en tot græs, hiver det op med rod, ryster jorden af rødderne med snablen, og op i munden med græstotten. De har to steder eller rettere to adskilte områder, og på den ene naturpark har de løver (ingen giraffer i den del), gnuer, zebraer, masser af antiloper forskellige slags samt kudu.

At være så tæt på de store dyr, det var noget af en oplevelse, som jeg ikke kan beskrive, imponerende, stort, flot mm. De er der og lever der, de er bare virkelige i et helt normalt liv, fanger almindeligt. Løverne er nærmest sovende, et par strækker sig lidt er ved at vågne, men tager sig ikke af jeeps, som holder parkeret omkring dem – en gang imellem var der 2 – 3 jeeps i nærheden. Hannen var ved at vågne han gik lidt, og faldt om igen!

Elefanterne lugter specielle – eller også var det naturen, der lugtede speciel, men jeg kan genkende lugten er jeg sikker på.

Tæt på!

Vin i naturen!

Midt på turen var der rødvin midt i græsset – og vi spurgte om slanger? Jo, de er der, men når de hører jeepen så forsvinder de – ja, jeg tror dog vi var lidt usikre i det høje græs med rødvinsglasset i hånden.

Aftensmad på stedet og afrikansk sang oplevede vi for første gang. Det var lige sådan vi kender det fra TV. De har rytme i kroppen, klapper, synger og danser alle. Det var da en god oplevelse. Nogle var tynde nogle var tykke, alle sang og dansede.

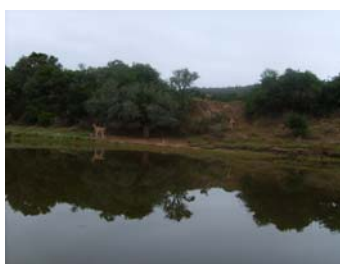
På vej hjem fik Christel og John besked på, at der var en bøffel på vejen – de er lidt større end en almindelig fed dansk tyr! Den stod bare der, på tværs af vejen – de er ikke helt vilde, men jo bestemt heller ikke tamme. Nå, Uwe og jeg drak vist en øl i baren før vi gik hjem – da vi kom til vores terrasse, var der en meget, meget stor kolort foran terrassen – men vi havde ikke hørt noget om bøflerne. Næste morgen fandt vi ud af, at vi da havde haft fornemt besøg – så det var nok godt, at vi lige drak en øl før vi gik hjem.

Vi bor i et hus, der nærmest ligner et dansk sommerhus, bygget ovenpå klipper og hævet med pæle. Meget stort, her kunne vi sagtens være et par dage – og husene ligger inde i reservatet, så dyrene er omkring os. Lidt underligt at tænke på. Her bor vi godt på et flot sted – synd, at vi slet ikke har tid til at nyde det – sidde på terrassen og iagttage naturen, gå en tur rundt, vi har kun tid til at sove der. Det var det østligste hotel, vi var på.

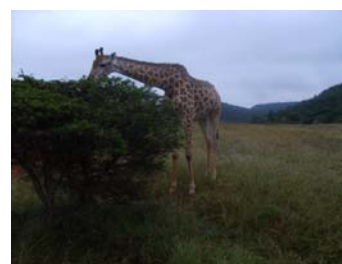
24. december – Hotel: Port Elisabeth – Kings Beach Hotel

Eland - måske

Flodturen

Giraf

Zebra

Gnuer

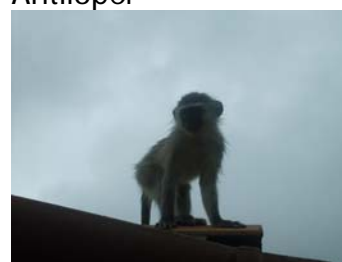
Antiloper

Bøfler

Næsehorn

Abe på taget hos
Christel og John

Vi stod op kl. 5.30 for at være med på endnu en tur fra kl. 6.00 til 9.00 i Kariega Reservatet. Det var endnu en stor oplevelse. Vi kom også på tur med en lille båd op af en flod, hvor vi så dyrene komme ned til floden – ikke for at drikke, det er nemlig saltvand. Vi så to ørne på lang afstand – sidde oppe i træerne.

Og vi så giraffer, zebraer, gnuer, næsehorn, kudu, antiloper af forskellig art, fugle, en andemor med ællinger, svaler mm. Det er var igen en meget stor oplevelse, hvor vi kom meget tæt på dyrene i reservatet. Zebraer har vi indtil nu set alle steder, og de er ikke ens. De har striber på en forskellig måde, og overalt fortæller de, at deres zebraer er specielle.

Efter morgenmaden kørte vi videre – først til kysten, så lidt af det Indiske Ocean – vores mål er at se Addo National Park, de har mange, mange elefanter – og det er meget stort – den største national park som vi besøgte. Det er en speciel Cape Town Elefant, som der var 11 stk. tilbage af i 1931, hvor reservatet blev startet – i dag er der 450 elefanter. I området måtte vi køre i egen bil, så det gjorde vi og hyrede en guide i en time – det blev anbefalet i bøgerne vi havde med. Det lønnede sig nok også, da vi hurtigt blev vist, hvor vi kunne finde vandhullerne!

Ellers så vi masser af svin, store skildpadder og selvfølgelig antiloper.

Guiden

Vandhul elefanter

Svin

Skildpadde

Eland

Vi så hvordan elefanterne jagede svinene væk, men de kom igen. Luskede sig lidt bag dem – lidt længere væk måske, så de også kunne få noget at drikke. Man kan sagtens stå der længe og betragte livet, hierkiet, fugle, dyr – der sker hele tiden noget nyt. Det er aldrig kedeligt.

Hotellet var denne gang mere den almindelige slags – et stort højhus, uden nogen speciel atmosfære. Det er juleaften, og vi gik over på den anden side af vejen – her er stranden, og fandt en fiskerestaurant – fyldt med hvide, som vanligt – og prisen var høj. Maden var desværre det dårligste vi fik på turen. Sådan kan det jo gå, men vi hyggede os, og det er jo også hovedsagen – og tænkte på familie og vennerne hjemme.

Inde i landet havde vi oplevet det meget varmt – jeg ved ikke hvor mange grader der var, men meget varmt. Herude ved kysten er det langt mere frisk, det var nu lidt rart, selvom det var overskyet.

25. – 27. december – hotel: Oysterbay Lodge

De fejrer juleaften den 25. december, så nu ville vi for første gang på turen slappe af og være 2 nætter på samme sted.

Vi ankommer til stedet, som også ligger langt ude på landet. Luksus igen, jeg tror de har 9 værelser/huse på stedet. Igen hollændere, der er par unge hollændere – Fabiane og Georg, der virker som om de styrer det hele og de serverer, usædvanlig, det plejer at være sorte, der klarer det – i køkkenet og rundt omkring – havemænd mm., der møder og ser vi de sorte. De fortæller, at de har været der i 4 år – men skal være der i 5 år og have arbejde hele tiden, dernæst kan de få permanent opholdstilladelse. Alternativt skal de investere i landet minimum 2 mill. Rand – ca. 1,8 mill danske kroner.

Port Elisabeth

En der går langs landevej grusvej

Nogle af hestene – der var nok 15 stk

Jeg samler strandskaller

Hans og Lisbeth hedder ejerne, hollændere, de har købt stedet i 1999 flyttet derned i 2000 og sat det i stand. Hans fortæller, at han ikke arbejder mere – det her er ikke arbejde, men han gør, hvad han gerne vil nu. De har nok betalt sig ind i landet via investeringen. De har haft pengene, og nu kan de få billig arbejdskraft til at lave arbejdet. Hvem gider arbejde? Siger han – så enkel er livet og drømmene jo ikke.

Stedet ligger ensomt med en formidabel udsigt over det Indiske Ocean – som vi jo selvfølgelig går ned til. Der var sol om formiddagen og eftermiddagen, men ved kl. 15.00 begyndte det at blive overskyet – øv, men vi gik nu en tur ned til vandet. Ligner Vesterhavet, bare mere varmt – jeg ved ikke, jeg tror 25 grader. Det var i hvert fald ikke koldt at komme i vandet – svømme kunne man ikke, men boltre sig i bølgerne. Strømmen var stærkt på et tidspunkt, og fik oplevelsen af, at jeg ikke kom nærmere stranden, gik lidt i panik - heldigvis Uwe reddede mig tilbage på sikker grund.

Vi samlede en masse sjove og anderledes skaller og en fisk, der er indtørret – vi troede først det var en rådden fisk – men så én magen til på Lodge (det hedder hoteller her) og næste dag fandt vi den igen – den har jeg smuglet ud af landet. Og den lå i bilen alle de resterende dage og stank! Måske vænnede vi os til det. Nu er den i udhuset til mere udtørring og udluftning. I starten klagede John over stanken, men senere nævnte han det ikke, tak for det John.

Sydafrikansk juleaften – igen med 8 retters menu. Men denne gang med mindre retter. Kostede 200 rand. Og nå ja, der er jo kun jul en gang! Siger man, i år er det nu 2 gange. Smagte godt og hovedretten var struds, smager godt, men en gang er vist nok.

Vi nød dagene – udenfor kom hestene specielt om aftenen og hilste på – de løb frit omkring på et kæmpeområde, og var meget tamme. Turisterne kunne bruge dem om dagen, vi gjorde det ikke, men jeg så én morgen, at de alle hestene blev samlet i en indhegning. Så nogle brugte dem.

Der var familier med børn, afrikanere, der er på sommerferie.

Stranden

Heste der ser på havet

Nr. 2 juleaften

Den 26. december om aftenen St. Francis Bay

Vi kørte til nabobyen – en god halv times kørsel væk ad grusveje. Byen hedder St. Francis Bay, en ferieby og en fiskerby, og på denne årstid var meget liv. Vi så fiskere, sorte fiskere, lignede lidt daglejere nogle af dem, og masser af fiskekasser med fisk. Vi så, hvordan de fik et stort skib op af vandet med 2 landrover – der var lystbådehavn. Og masser af tilbud om at komme ud at fiske med både/motorbåde. Vi fik noget mad og kørte hjem igen.

Udsigt over vandet

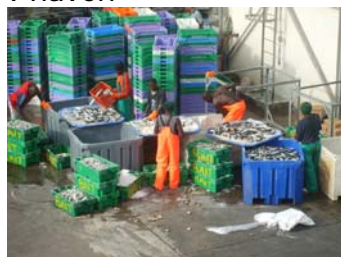
I haven

På terrassen

Fiskere

Fiskere

Turister

27. december – Krysna Hollow

Vi starter med at køre til Storms River, en flod og en bro – og broen skal man se – eller rettere det er floden og en meget dyb kløft og udsigten, der er værd at se. Storms River ligger i et område der er National Park – langs kysten – hedder: Tsitsikamma.

Storms River - kløften

I Tsitsikamma

Vi kørte ind i National Parken – gik en lang tur ud til en hængebro – gik langs kysten på skrænten af høje bjerge blandt træerne. De fleste træer har lianer, rødder der slynger sig overalt. Ser gamle og sjove ud, en fantasiverden er der. Det er en meget flot tur – og det går op og ned hele tiden.

Christel og John undervejs

hængebroen

Bemærk lianerne

Floden under hængebroen

Dernæst går turen videre til et par feriebyer ved vandet: Mosselbay og Plettenberg Bay, hvor der var masser af mennesker nede ved vandet. Også en ferieby, kunne være i Danmark en god sommerdag.

Mosselbay

Strand

En almindelig bolig

Videre til Krysna – udtales Naisma –byen er omgivet af en lagune – vand overalt. Meget flot, vi kører forkert, vi har faktisk ikke hverken adressen eller telefonnummret på hotellet, men efter at have spurgt et sted – så fandt vi det meget nemt. Og sikken et sted: små stråttækkede huse, idyl, idyl, og igen et stort værelse med opholdsstue og soveværelse. Der var kamin. Vi undrede os i starten af turen fordi man kunne købe pejsetræ – men fandt ud af, at de griller en del med træ. Vi så også skorstene, så kamin er der også nogle steder – så derfor kunne man købe træ. Det var nu så varmt, at vi ikke behøvede at benytte os af kaminen. Men flot og skønt var det. Der var palmer, masser af fugle, pool – ja, det var der de fleste steder, men vi nåede ikke rigtig at benytte os af det.

Vores nye hjem

Kaminen

Sengene

Vi ankom ved 19.30 tiden, og fik et glas rødvin, dernæst middag – og nu kunne jeg i hvert fald godt undvære 8 retters menu – noget mindre kunne gøre det. Det blev dog til stor buffet med mere end 8 retter, men man kunne her selv tage og vælge lidt mindre. Så meget mad kan jeg nu ikke spise, så noget vælger jeg fra, og spiser meget lidt af kødet.

28. december – Oudtshorn

Vi forlader kysten og kører igen ind i landet – over skønne områder – over et pas, der er en ubeskrivelig flot udsigt – fascinerende. Det er både grønt og ørken og bjergområde.

Oudtshorn er et strudseområde, så nu skal vi have en guidet tur på en strudsefarm. Og det fik vi.

Lidt fakta, som vi fik at vide: de ligger 42 dage på æggene, lever parvis, den ene sørger for nattens varme og den anden for dagens varme. De kan veje 160 kg de har røde, sorte, hvide striber på benene og på den måde kan man se hvor gamle de er. Alt fra en struds bruges: æg enten til nye struds eller til pynt, måske malet – kødet

spises, skindet – meget dyrt – udnyttes til tasker, tøj mm. Fjerene anvendes. Rundturen var meget turistet, vi troede vi skulle opleve en farm, men fik mere sjov og spas: såsom at børn kunne sidde på strudsen og de stolte forældre fotograferede, og nogle unge mennesker fik lov til at ride på dem – og sluttelig et strudseløb! Vi så strudser af forskellig størrelse, men oplevede ikke rigtig hvordan det nu foregår, og hvordan den efterfølgende forarbejdning er. Det var lidt skuffende.

På grusvej

Strudser

og flere af dem

Tæt på strudselivet

Turister ser strudseløb
Uwe i røde trøje

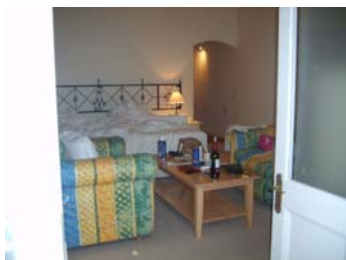
Ude i det fri så vi denne

29. december – Hermanus

Tilbage til kysten gik det denne dag. Vi gjorde ophold ved Mosselbay, men det var overskyet – også en turistby – den grimme by vi så, de manglende byplanlægning! Men vandet er jo altid dejligt, bølgerne, her var windsurfere – og ved vandet, var der atmosfære.

Hermanus er derimod en meget flot by, hollandsk, og vi bor i et ældre hotel, det regner og er dårlig vejr – faktisk føles det koldt. Byen er kendt for at man her kan se hvaler – i bogen står der almindeligvis hvide hvaler, men i Hermanus er det grønne hvaler, men på den her årstid er der vist ingen. Langs hele kysten er der fra maj – november mulighed for at se hvaler. På et sted var der en klokke, som man kunne ringe med når man så hvaler eller delfiner.

Hermanus hotellet

Hotellet udefra

30. december – Hotel Ekstrem - Cape Town

I dag er det faktisk koldt. Det startede med sol, men efter 1 time regnvejr, kold vind og kold regn!

Men vi gik en tur i Hermanus, de var ved at stille op til lørdagsmarkedet. Vi så lidt af det – gik i butikker – det er en typisk sommerhusby – sådan virker det i hvert fald. Markedet var nok det mest interessante – men de var ikke helt færdige med at bygge det op, og det regnede og var koldt. Vi pakkede skulle være ude kl. 11.00 men på grund af for meget regn ventede vi nu lidt i receptionen, læste lidt i de bøger, der lå der.

Vi kørte dernæst langs kysten, passerer et skilt med navnet Agulhas på, det er det sydligste punkt i Sydafrika, men vi har læst og hørt at Kap det Gode Håb er langt flottere, så vi kører videre. Kommer igen til vinmarker, dejligt, det er lidt bekendt, noget vi har set før!

Langs kysten

Når man kører langs vejene ses engang imellem også områder, hvor de sorte bor – for os slum – for dem, deres by – eller landsby. Der er områder, hvor de har bygget nye kvarterer, husene ser ud som miniparcelhuse, når jeg sammenligner med danske forhold.

De hvide bor i store huse, deres feriehuse er ligeledes store – der er ekstrem forskel på rig og fattig. De hvide deler mere i dag end tidligere med de sorte, men jeg blev alligevel forbavset over, at de ikke er nået længere.

Jeg kan da blot håbe på, at fremtiden bliver bedre, og at de undgår oprør.

Se el ledningerne

En større by undervejs i bilen

Bedre bebyggelse

Nyere huse – men de ligger meget tæt sammen

Ved 15 tiden var vi på hotellet – alt lukkede i byen kl. 15! Se nu skulle vi da gerne se lidt forretninger! Se byen, men det nåede vi ikke.

Det anbefales ikke, at man får ind i midtbyen, når der er lukket, så det område fik vi kun set fra taxaen.

Nå, heldigvis har de Waterfront, hvor vi efterfølgende tog hen med en taxa. Der er ca. 200 butikker, der har åbent alle ugens dage ca. til 21 om aftenen. Der er teater, musik, masser af restauranter – også en dansk, som vi tilfældigvis fandt. Lå helt ned til havnen, der stadig er en arbejdshavn, hvor slæbebådene kommer ind. De store skibe ligger ude i bugten. Men liv i havnen er der meget af. Der er turistbåde til blandt andet Robben Island, hvor Nelson Mandela sad fanget i mange år. Men andre både sejler rundture, og når vejret er godt, må det være en flot tur.

Waterfront har således alt. Der er en blanding af alle nationaliteter, racer, farver, former, tøj – her kan sidde på en cafe og bare se og se. Det er en oplevelse i sig selv. Vi finder nogle spisesteder – de fleste steder er der kø, det siger vel også noget om antallet af mennesker på stedet. Der er bare fyldt overalt. Butikkerne, jah det kunne være i Hamborg, masser af mærkevarer, det eneste specielle er et par forretninger med afrikanske ting – noget er made in Tanzania! Og der er en del af Waterfront med Afrikansk kunst, men ellers er det som andre indkøbscentre. Cafeer i midten med butikker rundt om.

Der er en scene midt i området, her er der musik eller teater – hvis ikke er der gøglere. Vi så en af dem, han var god, humoristisk og jeg ved ikke, måske har jeg bare ferie – men jeg synes, folk havde nemmere ved at grine, smile og klappe – begejstring. Men det kan være meget subjektiv bedømmelse.

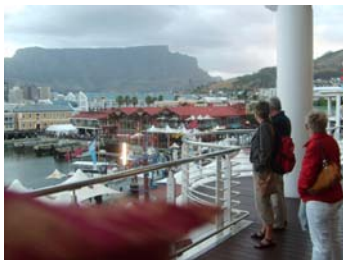
Waterfront

Victoria Wharf (jul)

Kort over Waterfront

Waterfront

Waterfront gøgler

Waterfront

31. december – Hotel Ekstrem, Cape Town

Nytårsaften, fint vejr, sol og målet i dag er Kap Det Gode Håb. Det ligger vel 50 km syd for Cape Town. Vi kører langs kysten – den østlige side, vi vil se pingviner. De har en speciel art her, den hedder Jackasspingviner – de gør som et æsel – eller måske snakker de sammen som æsler!

Men vi forpassede nu pingvinerne, vi overså skiltene. Der stod skilte om pingviner på vejen, men vi kører samme vej tilbage, så på hjemvejen fandt vi dem.

Så først Håbet, her gik vi op og også ned. En flot tur, der fører igennem Kap det Gode Håbs naturreservat. Parken er berømt for de mange planter, der er. Vi kørte så selvfølgelig ser man noget, der var mange forskellige planter, men på Taffelbjerget hvor vi kommer i morgen, så vi langt flere og på tæt hold. Øverst oppe ved Cape Point, fyrtårnet er der udsigt til 3 verdenshjørner, og Uwe taler hele tiden om – at der ligger Australien. Der kunne man da lige sejle hen. Det vil tage 1 måneds tid tror jeg.

Et imponerende syn, og mærkeligt at tænke på, at vi står så langt sydpå med udsigt til havene!

Ekstrem Hotel - baren

Kap det Gode Håb

Øverst oppe

Øverst oppe

Foden af Kap det Gode

Håb

Afrikansk marked

Girafkøb og fugl

Sælgere

Vi kørte tilbage af samme vej som vi kom fra, og vendte lige omkring et marked. Der er afrikanske markeder mange steder, men denne gang holdt vi. Og vi købte ind Christel og John en flot giraf, jeg købte en skål, horn armbånd og en granitstatue der ligner lidt en fiskehejre.

Og videre, denne gang fandt vi pingvinerne. Halv størrelse af hvad jeg troede. Stedet hedder Boulders Beach, og der var både børn og voksne der badede – hvor varmt det var, svært at sige – men jeg er sikker på, at det var for koldt for mig. Og pingvinerne kan man så tage en svømmetur sammen med. De ligger, sidder på klipperne og svømmer rundt i vandet.

Pingvinerne er af typen: Jackass – og navnet stammer fra, at når de taler lyder det som et æsel, der skryder. I de tyske bøger kaldes de brillepingviner – de hedder også de afrikanske pingviner.

Pigvin i rede

De er mange

Pingviner på stranden

Der er gangbroer i området, så man kan komme tæt på dem, de er sjove at se på med deres vraltende gang. Og de svømmer som regel i grupper – pludselig kommer der 10 – 20 pingviner op på stranden. Jeg opdagede dem sjældent før de kæmpede sig igennem den sidste bølge før land. Rundt om i området lå der en pingviner på æg – nedgravet i huler – jeg kan ikke helt huske det, men de ligger lang tid på æggene, nogenlunde så længe som en struds – og forældrene skiftes til pasningen af ægget/æggende. Vi så flere steder æg, der lå i landskabet, der må være en spildprocent.

Nytårsaften

Fyrværkeriet er startet

Nytårsaften i Waterfront. Det var koldt, men vi sad ude klokken 24.00 med vin. Ærgerligt, mange aftener er meget lune andre er som i dag bare koldt! Kl. 24.00 blev nytåret skudt af – med et stort fælles fyrværkeri. Der var et par "private" vi også kunne se – men vi så ikke en eneste, der havde fyrværkeri med. Det var flot, og skål – vi kom godt ind i det nye år. Og så gik det hjemad – alle andre tog også hjem. På hotellet var der meget dødt – der havde været stor middag for mange mennesker, men alle var gået igen.

Lidt om hotellet:

Et lille hjørne nær baren

Loftsbillede fra rygerummet

Det er et svært sted at beskrive:

Men mange sjove ting: en klatrevæg, stolene er alle store meget store – nogle af dem er overdækket – når man sætter sig ind, opdager man, at der er en skærm med videoer og musik selvfølgelig. Det kan man ikke høre førend man sidder godt tilbagelænet i stolen.

De har et rygerum, hvor alt er i hvidt. Hvide lædermøbler – den ene side med en rund høj sofa – så vi sidder i rundkreds. Den anden del er der to kister og når man ligger sig ned – så er billedet som ses nedenfor på loftet – og forestiller folk der står og kigger ned i graven.

Udenfor er der en gravsten, med en fortælling om det farlige ved at ryge – her hviler nemlig en mand født i 1905 og død i 2004.

Værelset: en meget stor og høj seng jeg kan lige passere sengen ude at røre ved væggen. Bruserummet er i samme rum som sengen med glasmosaik – i sort, sølv, metal og omkranset af glas. Håndvasken er ekstrem lille og er også i det lille værelse. Toilettet har dog sit eget rum.

Stor fladskærm er der selvfølgelig, jeg tror nu slet ikke vi fik tid til at glo på den! Lys og lamper er overalt forskellige i udformning og farver. På toilettet er der både rødt og blå lys. En oplevelse, men vi har ikke taget så mange billeder af det.

1. januar – Hotel Ekstrem - Cape Town

Morgenmad på Taffelbjerget.

I solskin, flot vejr mm. Og der er bare lange, lange køer på Taffelbjerget. Jeg ved ikke helt hvorfor, men da vi ankom kom der en parkeringspasser, og han mente bestemt ikke Christel kunne klare at gå så langt. Så vi fik lov at parkere ved en handicap P-plads. Han førte Uwe ind for at købe billetter udenom køen – og to minutter senere var vi på vej op med kabelbanen (hvor alle andre normale stod i kø). Vi protesterede ikke mod positiv særbehandling. Måske lignede vi nogle, der ville give gode drikkepenge? Kabelbanen når at dreje 360 grader rundt på strækningen opad, så alle kan nyde udsigten til alle verdenshjørner. Pu-ha der er langt ned, det skal man ikke lige tænke på, men nyde udsigten.

Taffelbjerget er 1.086 meter højt, og kan ses overalt i Cape Town. Jeg ved ikke hvor lang den er – den er bare meget stor.

Man er afhængig af godt vejr, hvis tågen/skyerne kommer kan vi jo ikke se noget. Men solen skinner.

Det er sådan, at man fint kan tage derop i solskin og en time senere er det indhyllet i skyerne, det veksler utrolig meget.

Heldigvis ikke i dag.

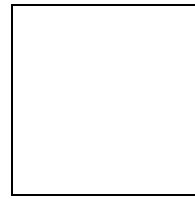
Morgenmad, at sidde i 1000 meters højde og spise morgenmad udenfor i solskin 1. januar. En fornøjelse, som jeg gerne gentager.

Morgenmad Taffelbjerg

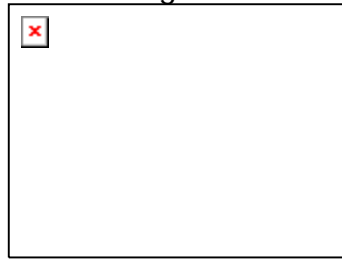
Blomster og buske

Landskabet

Taffelbjerget blomster

Sikken en udsigt

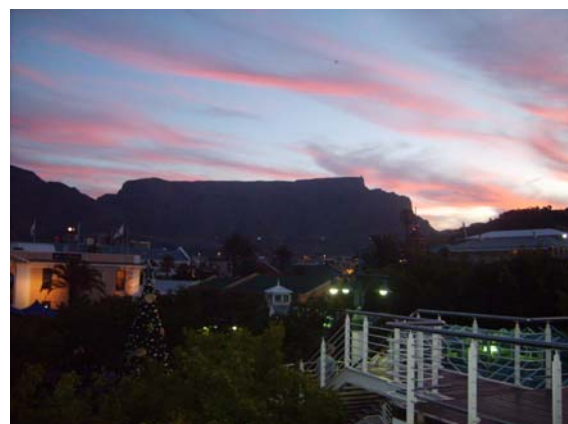
Det er harmonisk

Vi går en lang tur – vi fulgte en rute på knap 6 km og gik også over en kløft – så mon ikke vi gik 8 km eller mere. Taffelbjerget er fyldt med sten – vandpytter – og smukke, meget forskellige blomster. Det er stenrigt og samtidigt blomstrer stenblomsterne så flot. Det kan jeg ikke blive træt af at beundre. Derudover udsigten over bjergene, havet og byen – og det at solen skinner gør også at der ikke er koldt der. Vi er kommet i højden og der er næsten ingen vind. Vi er bare så heldige i dag – så pyt at det var hundekoldt nytårsaften!

Og så til Waterfront, der er nu altid liv og glade dage. Sidste aftensmad, sidste solnedgang, jeg kunne fint lige blive et par uger mere.

Udsigt fra kabelbanen over Cape Town

Solnedgang Waterfront/Taffelbjerget

2. januar – hjem igen. Afsked med Uwe – nu ser jeg ham ikke i lang tid. Håber han får en god tur og passer godt på sig.

Da vi tog hjemad, tænkte jeg: her vil jeg meget gerne komme igen.

Sydafrika har så meget at byde på. Det er så forskelligt, det man kan opleve, så jeg håber på et gensyn.

Næste gang vil jeg gerne være alle stederne dobbelt så lang tid.

Kameraet virker vist ikke!

Frodigt landskab med en blå sø!

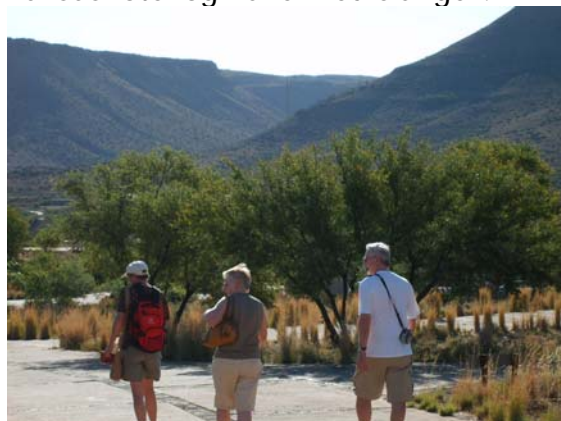
Sort families bolig – taget fra bilen

Luksushotel og have med slanger?

Pause undervejs

Undervejs i et reservat/national park

Tankstation – lokale hviler sig vist

En glad dreng

Til slut – jeg tog en masse landmandsbilleder, så far og mor kan se lidt af landbruget i Sydafrika. Noget anderledes landskab end den vi ser herhjemme. Vi så næsten ikke mennesker på markerne – det gør vi jo heller ikke i DK medmindre det lige er pløjetid eller høsttid. Jeg tog også et billede af juletræer udaf bagruden af bilen – så Tommy måske fik nye ideer. Men det blev desværre ikke så godt, så han må nøjes med inspiration fra Hotel juletræet.

Vinmarker

vi så majs og meget andet - kornmark

Nyhøstede kornmarker

Dyr på høstet mark

En sø så blå, dem er der mange af

En farm

Køer

Landbrug

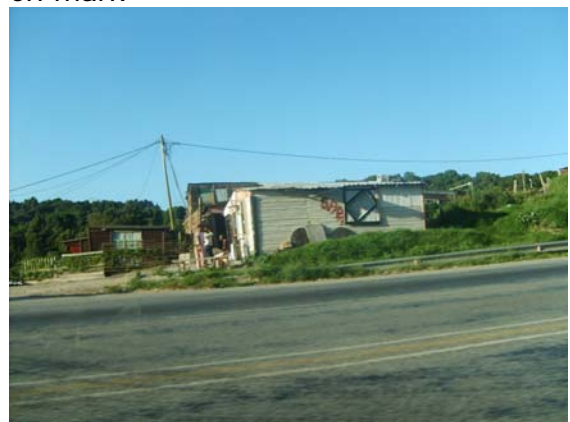
En farm

en mark

En farm

Hus på landet